देशस्य तदा सुमह-
द्भयमायातं विनिर्देश्यम् ॥ ४४ ॥
व्यभ्रे नभसीन्द्रधनु-
र्दिवा यदा दृश्यते ऽथवा रात्रौ।
प्राच्यामपरस्यां वा
तदा भवेत् क्षुद्भयं सुमहत् ॥ ४५ ॥
सूर्येन्दुपर्जन्यसमीरणानां
योगः स्मृतो वृष्टिविकारकाले।
धान्यान्नगोकाञ्चनदक्षिणाश्च
देयास्ततः शान्तिमुपैति पापम् ॥ ४६ ॥

इति वृष्टिवैकृतम् ॥

अपसर्पणं नदीनां
नगरादचिरेण शून्यतां कुरुते।
शोषश्चाशोष्याणा-
मन्येषां वा ह्रदादीनाम् ॥ ४७ ॥
स्नेहासृङ्मांसवहाः
सङ्कुलकलुषाः प्रतीपगाश्चापि।
परचक्रस्यागमनं
नद्यः कथयन्ति षण्मासात् ॥ ४८ ॥
ज्वालाधूमक्वाथा
रुदितोत्क्रुष्टानि चैव कूपानाम्।